

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8To/53/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8820010441
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Sninský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8820010441.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Sninského a sudcov JUDr. Lucie Bašistovej a JUDr. Moniky Halkociovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 21.03.2023 v trestnej veci obžalovaného A. B. pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou, sp. zn. 13T/75/2020 zo dňa 17.10.2022, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného A. B. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D., E. XXXX/XX uznaný vinným z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

- presne nezisteného dňa v mesiaci jún roku 2018 pod zámienkou predaja nadstavby na PV3S, ktorej nebol vlastníkom a ktorá bola osadená na kraji dielca č. XXX F., v katastrálnom území obce G., na H. D. v rekreačnej oblasti I. J. I., uviedol do omylu B. K. a L. D., od ktorých vylákal po 250 eur, ktoré mu B. K. osobne odovzdal za oboch presne nezisteného dňa koncom mesiaca júl roku 2018 pod rybárskym prístreškom stojacím vedľa uvedenej nadstavby PV3S na rekreačnej oblasti I. J. I., čím takto svojím konaním spôsobil poškodenému B. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. J. XX/XX, K. C., okr. Snina škodu v sume 250 eur a poškodenému L. D. nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. M. J. XXX/X, D. škodu v sume 250 eur, teda celkovú škodu v sume 500 eur.

Za to mu bol podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona za použitia § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 56 ods. 1 Trestného zákona peňažný trest vo výmere 300 (tristo) eur.

Podľa § 56 ods. 3 Trestného zákona mu bola uložená povinnosť peňažný trest zaplatiť v mesačných splátkach po 50 eur splatných do 30. dňa v mesiaci s tým, že prvá splátka sa stane splatnou mesiac nasledujúci po právoplatnosti rozsudku.

Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený náhradný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) mesiace.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku obžalovanému bola uložená povinnosť nahradiť poškodenému B. K., nar. XX.X.XXXX, bytom K. C., C. XX/XX škodu v sume 250 eur a poškodenému L. D., nar. XX.X.XXXX, bytom D., I. M. XXX/X škodu v sume 250 eur.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný ihneď po jeho vyhlásení priamo do zápisnice odvolanie voči všetkým jeho výrokom, ktoré následne prostredníctvom svojho obhajcu písomne odôvodnil, kde uviedol,

že rozsudok okresného súdu je nezákonný a v rozpore s vykonaným dokazovaním a zisteným skutkovým stavom veci. Odvolateľ považuje rozsudok za zmätočný a jeho odôvodnenie za nedôvodné a nemajúce oporu vo vykonanom dokazovaní. Podľa názoru odvolateľa okresný súd nesprávne právne odôvodnil svoje rozhodnutie, nesprávne právne posúdil vykonané dôkazy, neodstránil rozpory vo výpovediach a nezaoberal sa nimi v odôvodnení svojho rozsudku a poukázal na to, že od počiatku konania popieral vinu, v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní vypovedal, že dňa 05.07.2018, kedy mal prijať peniaze v sume 250,- eur, pracoval vo firme M. D., kde bol po pracovnej dobe, čo potvrdili aj svedkovia a to majiteľ firmy L. M. a svedkyňa I.. Na tieto skutočnosti súd v odôvodnení rozsudku neprihliadol, čo považuje za pochybenie súdu. Odvolateľ poukázal aj na rozpory vo výpovedi svedka K. a svedka D. ohľadne jeho prítomnosti pri otvorení budy. Vo výpovedi svedka K. je uvedené, že pri otvorení budy dňa 05.07.2018 bol spolu s pánom D. v domnení, že im búda patrí, pretože obžalovaný už vyplatil sumu 500,- eur jej majiteľovi, t. j. vdove pani M.. V tom čase dňa 05.07.2018 podľa tvrdenia svedka K. peniaze vo výške 500,- eur mu už boli vyplatené, pričom súdu bolo jasne preukázané výpisom z účtu, že poškodený K. mal doručené peniaze od D. až dňa 26.07.2018. Vzhľadom k tomu nie je možné súhlasiť so záverom súdu, že je usvedčovaný najmä výpoveďou poškodených K. a D., keď vyššie uvedené skutočnosti preukázali opak. Manželka poškodeného K. uviedla vo svojej výpovedi, že pán D. im poslal na účet sumu 200,- eur a neskôr jej manžel vyplatil obžalovanému sumu 500,- eur, čo je dôkaz o tom, že pán K. klame, ak uviedol, že pri otvorení budy dňa 05.07.2018 a pri jej vypratí dňa 19.07.2018 bol spolu s pánom D. v domnení, že im búda patrí. Podľa odvolateľa nie je možné súhlasiť so záverom súdu, že obžalovaný pracuje 7 a pol hodiny denne, a teda že zamestnávateľ nemôže vedieť, čo robí zamestnávateľ po zvyšok času a že nič nepreukazuje tvrdenia o tom, že v uvedený deň bol obžalovaný v práci do konkrétnej hodiny. Takéto vyjadrenie súdu sú podľa odvolateľa nedôvodné a svedčiacie o špekulácii súdu, nakoľko obžalovaný pracuje v areáli, kde sa zapisuje na vrátnici a opustiť areál možno len so súhlasom zamestnávateľa, teda podpísaním sa na vrátnici. Súd takýto dôkaz vôbec nevykonal. Naopak svedkyňa pani K., ktorá všetky skutočnosti vedela od svojho manžela sprostredkovane, súd nemal dôvod neveriť. Takéto hodnotenie dôkazu považuje odvolateľ za účelové

a proti zásadám trestného práva. Tiež je neprípustný záver súdu, ktorý vyhodnotil výpoveď pani I., ktorá je jeho priateľkou, ako nedôveryhodnú a účelovú v snahe mu pomôcť. Odvolateľ poukázal na veľa pochybností v prospech neho a rovnako tak aj neodstránených rozporov, ktoré súd prehliadol, a preto má za to, že okresný súd rozhodol nezákonne a v rozpore s procesným právom. Jeho nevina bola preukázaná, nakoľko neexistoval žiaden priamy dôkaz a dokonca ani nepriamy dôkaz, ktorý by ho usvedčoval zo spáchania prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona. Vzhľadom na doteraz vykonané dokazovania a preukázanie skutkového stavu odvolateľ navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil a v zmysle § 285 sa písm. a/, písm. c/ Trestného poriadku ho spod obžaloby oslobodil, nakoľko nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je stíhaný a nebolo dokázané, že skutok spáchal on.

Na základe takto podaného odvolania postupoval krajský súd v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Trestného poriadku (Tr. poriadku), podľa ktorého ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku. Krajský súd v danom prípade nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku a nezistil podklad ani pre zrušenie, ani pre zmenu napadnutého rozsudku v prospech odvolateľa.

Krajský súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že okresný súd vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie v súlade s § 2 ods. 10 Tr. poriadku a tieto dôkazy aj správne vyhodnotil jednotlivito aj v ich súhrne tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. poriadku.

Nie je možné súhlasiť s odvolacou námietkou obžalovaného, že rozsudok okresného súdu je zmätočný a jeho odôvodnenie nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. poriadku podrobne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky vykonaného dokazovania za pochybné a tiež akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov, najmä tých, ktoré si vzájomne odporovali. Z odôvodnenia rozsudku je zrejme,

ako sa okresný súd vysporiadal s obhajobou obžalovaného aj s tvrdeniami jednotlivých svedkov o tom, ako malo dôjsť k skutku, za ktorý bol obžalovaný trestne stíhaný. Závery okresného súdu prezentované vo výrokovej časti rozsudku a ich odôvodnenie si krajský súd v celom rozsahu osvojil, a preto v podrobnostiach na zákonné a vyčerpávajúce odôvodnenie rozsudku okresného súdu odkazuje.

Ako vyplynulo z odôvodnenia napadnutého rozsudku, predmetné konanie obžalovaného považoval okresný súd za potvrdené predovšetkým výpoveďou svedkov poškodených B. K. a L. D., svedkov B. K., B. N. a N. M. ako aj listinnými dôkazmi, na základe ktorých uzavrel, že vina obžalovaného bola jednoznačne preukázaná, keďže výsledky vykonaného

dokazovania tvoria ucelenú reťaz tak priamych ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých možno vyvodiť záver, že obžalovaný sa skutočne dopustil konania tak, ako sa mu kladie obžalobou za vinu.

Záver okresného súdu považoval krajský súd za odôvodnený doposiaľ vykonaným dokazovaním, ktoré bolo vykonané zákonným spôsobom a z ktorého okresný súd vychádzal, keď posudzoval zistené skutočnosti podľa príslušných ustanovení Tr. zákona postupom uvedeným v Tr. poriadku.

V napadnutom rozsudku okresný súd podrobne po vyhodnotení vykonaných dôkazov poukázal na výpoveď samotného obžalovaného, ktorý poprel spáchanie trestného činu, pričom uviedol, že niekedy v polovici júna šiel na rybačku, na ktorú prišiel aj pán K., kedy sa ho opýtal, komu patrí tá druhá búda. Odpovedal mu, že synovi kamaráta, ktorý už zomrel. Zároveň uviedol, že búda nie je na predaj. V júli 2018 si všimol, že na búde sú vymenené petlice, a preto oslovil majiteľa búdy svedka N. M., ktorý mu povedal, že tam vôbec nebol. Obžalovaný ďalej uviedol, že keď bol na rybách so svedkyňou I., prišiel pán D., ktorého upozornil, že búda nepatrí jemu, ale patrí svedkovi M.. Koncom leta 2018 prišiel pán K. so synom, kde týchto hlasitým tónom vyhánal z búdy, lebo im nepatrila. Keď prišiel na miesto cca o týždeň, opäť tam prišiel K. s dvoma chlapmi, búda bola otvorená, vtedy ho upozornil ešte raz a následne už zavolať políciu. Potom zavolať pánovi M. a oznámil mu, že vie, kto vylomil búdu a tak sa začal celý proces.

Ani krajský súd neveril obhajobe obžalovaného A. B.. Obžalovaného priamo usvedčuje vnútorne konzistentnou výpoveďou svedok poškodený B. K., z výpovede ktorého vyplynulo, že niekedy vo februári alebo v marci 2018 mu začal obžalovaný rozprávať o rybárčení a ponúkol mu prístrešok, nejakú búdu, ktorá stála vedľa jeho. V máji 2018 sa dohodli, že sa na ňu pôjdu pozrieť. Obžalovaný ho zaviedol na miesto, kde stála jeho búda a aj tá druhá, ktorú mu ponúkal. Išlo o nadstavec vetriesky. Búda bola zarastená a v dezolátnom stave. Obžalovaný mu povedal, že túto búdu má na starosti on, že patrila jednému pánovi z Vranova, ale ten už zomrel, že tam nikto nechodí a že nebohy mal postihnúť chlapca. Keď sa ho opýtal, či má kľúče od danej búdy, obžalovaný mu povedal, že sú zhrdzavené a že on mu ukáže, ako sa dá kladka rozrezať. Obžalovanému povedal, že o možnosti kúpiť búdu vyrozumie aj svojho kamaráta L. D., s ktorým chodí na ryby. Asi o dva týždne, keď sa začala rybárska sezóna, sa opýtal obžalovaného, či môže prísť k nemu na ryby, kde sa nachádzala aj tá búda, na miesto prišli len oni dvaja, lietali tam sršne, obžalovaný mu povedal, že kým on bude páliť sršne, má rozrezať kladku a tak ju rozrezal, no do búdy sa kvôli sršňom nedalo vstúpiť, tak ju zavreli. Na ďalšej rybačke zlikvidovali sršne, potom zavolať D., nech sa príde pozrieť, či búdu berú, alebo nie. Keď prišiel Sliva, dohodli sa, že ju kúpia. Obžalovaný mu v práci povedal sumu, za ktorú im búdu predá a to za sumu 500,- eur. Obžalovaný ho ešte utvrdil, že z toho nebudú žiadne problémy. Niekedy v júni alebo v júli odovzdal obžalovanému pod jeho prístreškom 500,- eur, okrem nich dvoch nebol nikto prítomný pri odovzdaní peňazí, tieto mu odovzdal bez písomného potvrdenia. L. D. mu poslal na účet 200,- eur s tým, že 50,- eur mu neposielal, ale si ich vzájomne započítali, lebo mu dlhoval 50,- eur. Búdu potom vyčistili, bol tam veľký neporiadok. V júni 2019 sa začala rybárska sezóna, prišiel k vode spolu so synom a v tom začal obžalovaný na nich kričať, aby

odtiaľ odišli, začal na nich vulgárne nadávať, že tam nemajú čo robiť. Odišiel preč a zavolať D., že čo sa stalo, na to mu D. povedal, že keď bol on na rybačke, tiež po ňom obžalovaný kričal. Asi po týždni bol predvolaný na výsluch do Slovenskej Kajne, kde sa od policajta dozvedel, že obžalovaný ho udal, že vykradol chatu, snažil sa to policajtovi vysvetliť, že búdu kúpili spolu so D. od obžalovaného za 500,- eur. Od tejto chvíle už do búdy prestali so D. chodiť, zobrali si z nej svoje veci a búdu zamkli. O kúpe búdy mal vedomosť ešte jeho kolega B. N., ktorý bol pri tom, ako mu ju obžalovaný ponúkal na predaj, nebol však pri tom, ako dával peniaze obžalovanému. O kúpe a o okolnostiach, za ktorých bola búda kúpená mala vedomosť aj jeho manželka, vedela presne, kedy šiel búdu vyplatiť, vedela aj sumu, pretože L.

D. poslal peniaze na ich spoločný účet. Správaniu obžalovaného nerozumie, obžalovaný aj pred jeho kolegami vykrikoval, že v práci skončil, že má smolu, že on mu ukáže. Zároveň uviedol, že na polícii pri výsluchu sa dozvedel, že majiteľom budy je nejaký pán M., preto sa s ním hneď skontaktoval a ten mu povedal, že on búdu predať nechce, že mu volal obžalovaný, že búdu vykradol on spolu so D.. Už vtedy povedal M., že mu nesedí to, ako to urobil obžalovaný.

Zhodné okolnosti, za ktorých malo dôjsť k spáchaniu skutku vyplynuli aj z výpovede poškodeného L. D., keď uviedol, že sa s poškodeným K. spoznali na rybách. Jedného dňa mu K. povedal, že jeho kolega mu ponúkol na predaj búdu na l. za 500,- eur, dohodli sa teda, že ju kúpia, preto poslal na účet K. 200,- eur, 50,- eur mu dlhoval K.. Búdu boli spolu vypratáť, bol tam veľký neporiadok. Potom chodil na ryby, až sa jedného dňa všetko pokazilo. Keď prišiel na ryby, obžalovaný mu povedal, že tam nie je vítaný. Následne bol predvolaný na políciu na výsluch, kde sa dozvedel, že majiteľom budy je nejaký pán zo E.. Dovtedy mal za to, že majiteľom budy bol obžalovaný. Keby to vedel, nikdy by s tou kúpou nesúhlasil. Manželka poškodeného svedkyňa B. K. O. na hlavnom pojednávaní potvrdila, že obžalovaný ponúkol jej manželovi búdu, ktorú bolo potrebné najprv vypratáť a vyčistiť. Po tom, ako jej manžel búdu vypratol, sa tam bola pozrieť aj ona. Problém nastal nasledujúce leto v júni 2019, keď obžalovaný začal vykrikovať na manžela, že je zlodej a že on mu ešte ukáže a vyhánal ho, keď bol manžel na rybách. Z výpovede svedkyne tiež vyplýva, že priamo obžalovaný jej potvrdil, že tá búda patrí jemu. Manžel za ňu zaplatil 500,- eur, peniaze odovzdal obžalovanému na Domaši. Pán D. im poslal na účet 200,- eur.

Z výpovede svedka B. N. vyplynulo, že v lete v roku 2018 bol v službe spolu s poškodeným K. a obžalovaným, rozprávali sa spolu o rybačke, keď pán K. povedal, že by chcel mať nejakú rybársku búdu na l., obžalovaný mu ponúkol, že niečo také má. Nemá vedomosť, ako sa dohodli, ani v akej lokalite mala byť tá búda, len od K. sa dozvedel, že búdu obžalovanému vyplatil a potom, že z toho boli problémy ohľadne vlastníctva budy.

Z výpovede svedka N. M. vyplynulo, že je majiteľom nadstavby, ktorú zdedil po smrti svojho otca v roku 2013. Obžalovaného pozná od svojho detstva, jeho otec tam chodil rybáriť s obžalovaným, po smrti otca nadstavbu nevyužíval, nechodil tam. V roku 2019 mal autonehodu, asi v júni mu zavolať obžalovaný s tým, že niekto užíva jeho nadstavbu, že vie o koho sa jedná. Preto šiel na miesto, kde mu obžalovaný povedal, aby šiel podať trestné oznámenie, že on tam nechce mať

suseda, že tou osobou je K. alebo D., jeden z nich mal o ňu záujem, začali sa na ňu vypytovať a potom ju začali obaja využívať. Jeden z nich je jeho kolega. Keď šiel na políciu, tak mu obžalovaný povedal, že ten muž, ktorý užíva chatu sa bude brániť tak, že mu ju mal predať on, ale nech mu neverí, nech len podá trestné oznámenie a nech prídu policajti, aby sa dotýčny z chaty vysťahoval, že on potom vymení kľúč. Obžalovaný ho od smrti otca kontaktoval asi dva alebo trikrát s tým, že chata je v poriadku a potom až v súvislosti s danou vecou. Tvrdenie obžalovaného, že chatu niekto užíva a že on vie kto, mu bolo divné, niečím to „smrdelo“. Obžalovaný od neho požadoval, aby šiel na políciu vypovedať v piatok, no on to odmietol, lebo bol predvolaný na štvrtok, pričom obžalovaný od neho tiež chcel, aby si od policajta vypýtal kópiu spisu, že sa mu zídne, zrejme chcel vedieť, čo, kto povedal. V prípravnom konaní svedok vypovedal, že B. mu povedal, že jeho kamarát mal predať chatku svojmu kamarátovi za 1000,- eur, že si to posielali cez účet a tiež mu navrhol, že chatku od neho kúpi on, kľudne aj za 500,- eur. On to odmietol s tým, že chatku predávať nechce. Skoro nič mu na rečiach B. nesedelo, bolo to chaotické, nevedel, o čo obžalovanému ide.

Správne tak okresný súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že obžalovaný na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol iného do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu. Obžalovaný konal úmyselne, pričom poznal históriu nadstavby. Aj napriek vedomosti, že jej vlastníkom je svedok N. M., predstieral vlastníctvo k predmetnej nadstavbe a vystupujúc ako jej vlastník túto predal poškodeným za 500,- eur. Obaja poškodení sa pri tom spoliehali na pravdivosť obžalovaným prezentovaného vlastníctva nadstavby, čo napokon vyústilo do jej kúpy, ako aj jej vypratania a uvedenia do stavu, kedy ju mohli obaja poškodení využívať.

Podľa názoru krajského súdu okresný súd nemal dôvod pochybovať o vierohodnosti výpovedí oboch poškodených, ktorí zhodne uvádzali okolnosti kúpy predmetnej budy a svojimi výpovedami podporenými aj skutočnosťami uvádzaným svedkami B. K. a B. N., ako aj listinnými dôkazmi, tak vyvracali obranu obžalovaného. Krajský súd poukazuje na výpoveď svedka N. M., majiteľa nadstavby, ktorý sa o celej záležitosti dozvedel od obžalovaného, pričom na ním prezentovanej verzii sa mu, ako sám uviedol, od začiatku niečo nepozdávalo. Nelogickou sa javí skutočnosť, že obžalovaný oznámil svedkovi N. M. – majiteľovi budy, že túto niekto neoprávnene užíva až v roku 2019, teda rok po tom, ako ju užívali obaja

poškodení v domnení, že im patrí. Obranu obžalovaného spochybňuje aj samotné jeho tvrdenie svedkovi M., že muž, ktorý užíva búdu, bude na polícii tvrdiť, že mu ju predal on, ale nech mu neverí, nech len podá trestné oznámenie. Obžalovaný mal navyše žiadať od svedka N. M., aby šiel na výsluch na políciu v piatok, teda v deň, na ktorý bol predvolaný aj on, čo ale svedok odmietol a v súvislosti s tým ho obžalovaný tiež požiadal o zabezpečenie kópie vyšetrovacieho spisu s odôvodnením, že sa mu zíde. Správne tiež poznamenal okresný súd, že je nelogické, aby poškodený, ktorý pozná obžalovaného a bol jeho kolegom, priamo pred ním neoprávnene užíval búdu, ktorá nebola v jeho vlastníctve.

Ako nedôvodnú krajský súd vyhodnotil odvoláciu námietku obžalovaného, že dňa 05.07.2018, kedy mal prijať sumu 500,- eur od poškodeného K., sa nachádzal v práci, a teda k odovzdaniu peňazí v uvedený deň nemohlo dôjsť a to

z nasledujúcich dôvodov. Z uznesenia o vznesení obvinenia síce vyplýva, že finančné prostriedky mal poškodený B. K. odovzdať obvinenému dňa 05.07.2018, avšak po vykonanom dokazovaní v prípravnom konaní bol ustálený skutok v obžalobe tak, že k odovzdaniu peňazí malo dôjsť v presne nezistený deň koncom mesiaca júl roku 2018. Táto skutočnosť vyplýva nielen z výpovede poškodeného K. ktorý uviedol, že obžalovanému odovzdal sumu 500,- eur niekedy v mesiaci jún alebo júl 2018, ale aj z výpovede poškodeného D., ktorý vypovedal, že poškodenému K. poslal na účet sumu 200,- eur niekedy koncom júla 2018. Z výpovede svedkyne B. K. vyplýva, že po tom, ako im pán D. poslal na účet 200,- eur, jej manžel zaplatil obžalovanému 500,- eur. Skutočnosť, že k odovzdaniu peňazí malo dôjsť koncom mesiaca júl 2018 vyplýva aj z potvrdenia z účtu o prijatí platby od poškodeného D. v sume 200,- eur realizovanej dňa 30.07.2018 a z potvrdenia o výbere tejto hotovosti z bankomatu. Z výpisu z účtu L. D. je zrejme, že tento realizoval prevod sumy 200,- eur s dátumom splatnosti 26.07.2018.

Obžalovaný namietal postup okresného súdu aj pri hodnotení svedeckých výpovedí B. K. a B. I.. Podľa názoru obžalovaného okresný súd uveril výpovedi svedkyne B. K., ktorá sa o okolnostiach, za ktorých malo dôjsť k spáchaniu skutku, dozvedela len sprostredkované od svojho manžela, pričom výpoveď svedkyne I., ktorú potvrdzuje aj svedok M., vyhodnotil ako nedôveryhodnú s poukazom na to, že sa jedná o jeho priateľku. Takéto hodnotenie dôkazov okresným súdom považuje obžalovaný za neprípustné.

Krajský súd v danom dáva do pozornosti, že pre zisťovanie skutkového stavu veci, aj pre samotné hodnotenie dôkazov platia v trestnom konaní zákonom stanovené pravidlá, podľa ktorých je potrebné zisťovať skutkový stav veci v rozsahu, ktorý je nevyhnutný pre rozhodnutie. Trestný poriadok pritom nestanovuje žiadne pravidlá, pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov. Platí zásada voľného hodnotenia dôkazov vyjadrená v § 2 ods. 12 Tr. poriadku, v zmysle ktorej orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Zároveň sa k vyššie vymedzeným námietkam obžalovaného žiada poznamenať, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany v konaní, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, návrhmi a hodnotením dôkazov. Právo na spravodlivý proces neznamena ani právo na to, aby bola strana konania pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami a právnymi názormi. Súd neporuší žiadne práva strany v konaní, ak si neosvojí ňou navrhnutý spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov a ak sa neriadi jej výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov.

Pokiaľ sa obžalovaný domáhal hodnotenia výpovede svedkyne I. vo svoj prospech, je nutné uviesť, že okresný súd nevyhodnotil výpoveď menovanej svedkyne ako účelovú len z dôvodu, že je priateľkou obžalovaného, ale k danému záveru, ktorý považuje aj krajský súd za správny, dospel na základe hodnotenia tejto svedeckej výpovede ako dôkazu postupom podľa § 2 ods. 12 Tr. poriadku. Nemožno

nepoukázať na skutočnosť, že tvrdenie svedkyne I., že obžalovaný mal telefonicky kontaktovať svedka N. M. ohľadne neoprávneneho užívania búdy už v roku 2018, je v rozpore nielen s výpoveďami oboch poškodených ako priamych svedkov incidentu, ale je v rozpore aj s výpoveďami ďalších svedkov, aj listinných dôkazov. Na druhej strane aj napriek skutočnosti, že svedkyňa B. K. mala informácie o kúpe nadstavby len sprostredkované od svojho manžela, je jej výpoveď podporená aj ďalšími vo veci vykonanými dôkazmi, na ktoré už krajský súd vyššie poukázal.

S prihladnutím na všetky vyššie uvedené skutočnosti preto krajský súd neuveril obrane obžalovaného, ktorá bola vierohodne spochybnená nielen výpoveďami oboch poškodených, ale aj výpoveďami svedkov B. K., B. N. a N. M. a listinnými dôkazmi.

Okresný súd správne zistil, že v evidencii priestupkov má obžalovaný záznam o spáchaní celkovo 9 priestupkov. Dňa 30.09.2015 mal spáchať priestupok proti občianskemu spolunažívaniu, pričom došlo k odloženiu veci. Priestupku proti občianskemu spolunažívaniu sa obžalovaný dopustil aj v dňoch 02.10.2015, 16.12.2016, 09.08.2018. Okrem toho bol postihnutý aj za priestupky proti verejnému poriadku, ktorých sa dopustil v dňoch 04.02.2017 a 23.0.2017. Dňa 03.11.2015 spáchal priestupok podľa § 16 ods. 4 zákona č. 8/2009 Z. z. Aj v čase po spáchaní skutku sa obžalovaný dopustil priestupkov, a to dňa 09.08.2018 priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, dňa 28.10.2019 priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky a ďalšieho priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky sa dopustil dňa 18.7.2020.

Podľa odpisu z registra trestov bol obžalovaný doposiaľ trikrát odsúdený, naposledy rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 1T/136/2007 zo dňa 13.01.2010 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7To/38/2010 zo dňa 22.07.2010 pre prečin pytliactva podľa § 310 ods. 1 Tr. zákona, za ktorý mu bol uložený peňažný trest v sume 300,- eur a trest prepadnutia veci. Odsúdenie bolo vo všetkých troch prípadoch zahladené.

Pri skúmaní výroku o treste napadnutého rozsudku krajský súd nezistil žiadny zákonný dôvod na zrušenie alebo zmenu uloženého trestu.

Je potrebné zdôrazniť, že stanovenie druhu trestu a jeho výmery musí vychádzať nielen z podmienok upravených v ustanoveniach pri tom ktorom druhu trestu, ale je tiež potrebné dôsledne skúmať všetky skutočnosti významné z hľadiska účelu trestu obsiahnutého v § 34 ods. 1 Tr. zákona, ako aj ostatné na účel trestu nadväzujúce kritériá rozhodujúce pre určenie druhu trestu a jeho výmery, ktorých zohľadnenie predpokladá úprava zásad pre ukladanie trestov.

Účelom trestu je v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zákona zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

V zmysle § 34 ods. 3, ods. 4 Tr. zákona má trest postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihladne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Okresný súd v súlade so stavom veci zistil a ustálil pomer poľahčujúcich a príťažujúcich okolností, prihladol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, ako aj na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť nápravy.

Nepochybil okresný súd, keď u obžalovaného nezhliadol žiadnu z poľahčujúcich okolností upravených v § 36 Tr. zákona a nezistil ani žiadnu príťažujúcu okolnosť podľa § 37 Tr. zákona.

Krajský súd si v súvislosti s výrokom o treste osvojil aj argumentáciu okresného súdu, ktorou odôvodnil uloženie alternatívneho peňažného trestu priamo nespojeného s výkonom trestu odňatia slobody. So závermi okresného súdu sa krajský súd stotožnil, pretože majú oporu v zákonným spôsobom vykonanom dokazovaní a sú výsledkom postupu pri hodnotení dôkazov podľa § 2 ods. 10 Tr. zák. a uložený trest vystihuje požiadavku súladu s účelom trestu a požiadavku primeranosti trestu. V zhode s úvahami okresného súdu aj krajský súd konštatuje, že osoba obžalovaného, jeho pomery a možnosti jeho nápravy, odôvodňuje predpoklad, že účel trestu vyjadrený v § 34 ods. 1 Tr. zákona bude možné dosiahnuť aj peňažným trestom, ktorý zasiahne do majetkovej sféry obžalovaného a umožní mu v prípade, že peňažný trest zaplatí, dosiahnuť zahladenie odsúdenia, a teda eliminovať negatívne účinky spojené s výpisom z registra trestov. Tento druh trestu zodpovedá aj povahe a závažnosti spáchaného trestného činu a s prihladnutím na všetky okolnosti prípadu ho možno považovať za adekvátny. Uloženie peňažného trestu vo výmere 300,- eur, pri súčasnom obligatórnom ustanovení náhradného

trestu odňatia slobody vo výmere 2 mesiacov (pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený), vytvára dostatočné predpoklady na naplnenie všetkých funkcií trestu (výchovná, preventívna, represívna a ochranná). V súlade so zákonom je aj výrok, ktorým okresný súd podľa § 56 ods. 3 Tr. poriadku uložil obžalovanému povinnosť zaplatiť peňažný trest v mesačných splátkach po 50,- eur splatných do 30. dňa v mesiaci s tým, že prvá splátka sa stane splatnou mesiac nasledujúci po právoplatnosti rozsudku. Vzhľadom na vyššie uvedené nemal krajský súd dôvod meniť výrok o treste v žiadnej jeho časti.

Podľa § 46 ods. 3 Tr. poriadku poškodený, ktorý má podľa zákona proti obvinenému nárok na náhradu škody, ktorá mu bola spôsobená trestným činom, je tiež oprávnený navrhnúť, aby súd v odsudzujúcom rozsudku uložil obžalovanému povinnosť nahradiť túto škodu; návrh musí poškodený uplatniť najneskoršie do skončenia vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania. Z návrhu musí byť zrejmé, z akých dôvodov a v akej výške sa nárok na náhradu škody uplatňuje.

Krajský súd nemal výhrady ani o výroku o náhrade škode. Obaja poškodení si uplatnili nárok na náhradu škody riadne a včas, pričom o výške ich nároku neboli žiadne pochybnosti.

Vzhľadom na vyššie uvedené, nezistiac dôvody pre vyhovie podanému odvolaniu, krajský súd odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. poriadku ako nedôvodné zamietol.

Toto uznesenie bolo prijaté jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.